

TANOS GÁBOR

KERESZTELÉS KAPCSÁN

*„Ha ugyanis egynek elesése a halált azon az egyen keresztül uralomra juttathatta, mennyivel inkább kell uralkodniok az egy Krisztus Jézuson keresztül az élet hatalmával azoknak, akik bőségben kapták a kegyelmet és az igazságosság ajándékát.”
(Róm 5, 17)*

A paradicsomban a létezés bűn nélküli volt. Ez valószínűleg egy szellemi lét volt, nem testi. Az anyagi világ a teremtés utolsó fázisában jött létre. Később a történet során az ember fokozatosan elvesztette kapcsolatát a szellemi világgal. Ha az egyetlen létezőnek a mindenben egy Isten-lelket vesszük, s a többi létezőt, individuumot csak káprázatnak tekintjük, akkor az anyagi világ a káprázatok közül a legnagyobb. Az ember mai formájában elszakíthatatlanul össze van kapcsolva ezzel a káprázattal - a halálig, az ébredésig.

A mai ember számára az egyetlen út az éberség: szellemének megnyitása a lét felsőbb régiói felé. A mai ember létét meghatározza a bűnbeesés: nem szabad beletörödnie az anyagba való elsüllyedésbe, hanem önmagát fel kell emelnie. Ha ez nem sikerül, akkor az ember még lejjebb kerül. De vigyázat: a legnagyobb káprázatnál nincs nagyobb káprázat, csak a külső sötétség - a nemlét.

Az anyagi világ egyetlen elfogadható helye a teremtésben: ha sikerül hűen tükröznie a szellemi világ rendjét. Ez a harmónia elérésének egyetlen útja. S ennek a feladatnak a végrehajtása az emberre hárul.

Az ember életének tudatosan szakrális jelleget kell öltenie. A szakrális tevékenység hatására a szellemi világ erői az anyagi világba betörnek. Az elsüllyedt ember helyreállítja kapcsolatát azzal a létformával, amelyből maga is származik. Elindul a felé az egyetlen valóság felé, amely a teremtés során a létezők sokaságának káprázatába bújott.

Tulajdonképpen minden tett, gondolat, szó öntudatlanul is szakrális vonatkozású: a szellemi világ pozitív vagy negatív erőit, lényeit mozdítja meg. Ezért minden tett, gondolat, szó az egész teremtésre hatással van: a jót vagy a rosszat erősíti.

A mágia a szakrális cselekvés szélsőséges formája. A mágikus tevékenységhez (általában a csodatételhez is) a legfontosabb képesség a képzelőerő (imagináció) és a hit. Legyen a kívánt esemény bekövetkezése bármilyen hihetetlen, a mágus az imagináció során mozgósítja a szellemi világ erőit, s az szolgálként engedelmeskedik. Az imaginációval együtt a „modellézés” is mágikus hatású: a kívánt esemény (sokszor szimbolikus) eljátszása fokozza a hatást.

S ha mindez így van, szeretném gyermekeinket is életük kezdetén a jó felé indítani. Szeretném a szellemi világ pozitív erőit rájuk szabadítani, életüket minél hamarabb megnyitni a szellemi lét irányában. Szeretném „eljegyezni” őket az örök élet számára. Amikor azt mondják, hogy a keresztségben az ember Isten gyermeke lesz, akkor én erre gondolok.

